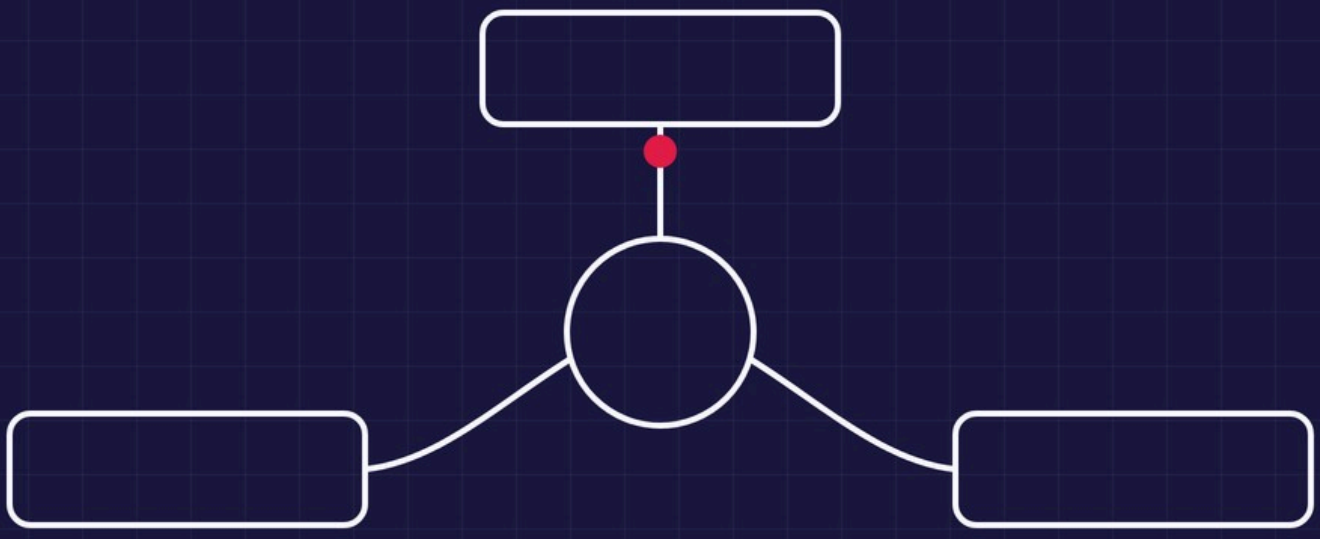
CẨM NANG CHO PHỤ HUYNH

KÈM CON HỌC 20 PHÚT MỖI TỐI

6 CÂU HỎI GIÚP CON TỰ LÀM ĐƯỢC BÀI
BỐ MẸ KHÔNG CẦN BIẾT ĐÁP ÁN

ThS. NGUYÊN LÝ

Tác giả sách bài tập và đề kiểm tra tiểu học

MIỄN PHÍ
25 TRANG

MỤC LỤC

Lời mở đầu. Gửi mẹ, lúc chín giờ tối

Phần một. Vì sao con học mãi không vào

1. Con không lười. Con không có chỗ để cất
2. Trí nhớ của trẻ làm việc bằng hình và bằng nhánh
3. Một trang sơ đồ thay mười trang chép

Phần hai. Mẹ không cần biết đáp án

1. Sự thật làm mẹ nhẹ người
2. Sáu câu hỏi dùng được cho mọi môn
3. Hai mươi phút, mẹ nói gì từng phút
4. Mẹ cầm bút, con cầm ý

Phần ba. Ba môn, ba ví dụ có thật

1. Tiếng Việt: từ một khái niệm khô thành một bức tranh
2. Toán: công thức không phải để thuộc, mà để thấy
3. Tiếng Anh: sáu thì nằm gọn trong một trang

Phần bốn. Ngồi cùng con cho đúng

1. Ba lỗi mẹ hay mắc
2. Hai tuần đầu tiên
3. Khi con đã quen vẽ

Lời mở đầu. Gửi mẹ, lúc chín giờ tối

Chín giờ tối. Con ngồi trước quyển vở đã hai tiếng. Bài tập vẫn còn nguyên.

Mẹ ngồi xuống cạnh con, nhìn vào đề bài, rồi thấy một điều mà mẹ không dám nói ra: **mẹ cũng không biết bắt đầu từ đâu.**

Có thể mẹ đã quên hết ngữ pháp từ hai mươi năm trước. Có thể mẹ giỏi việc khác, nhưng không giỏi môn này. Có thể mẹ vừa đi làm về, đầu còn nặng, và chỉ mong con làm xong để cả nhà được đi ngủ.

Rồi mẹ nghe chính mình nói một câu mà lát nữa mẹ sẽ hối hận.

Cuốn cẩm nang này viết cho đúng khoảnh khắc đó.

Nó không dạy mẹ kiến thức. Nó không bắt mẹ ôn lại ngữ pháp hay học lại công thức. Nó chỉ đưa mẹ **một tờ giấy trắng và sáu câu hỏi**, để hai mươi phút ngồi cùng con không còn là hai mươi phút căng thẳng.

Và nó dựa trên một điều tôi đã thấy suốt nhiều năm đứng lớp: **đứa trẻ nào cũng có ý trong đầu. Cái chúng thiếu là chỗ để cất ý ra ngoài.**

> *ThS. Nguyên Lý*
> *Tác giả bộ sách bài tập và đề kiểm tra tiểu học*

PHẦN MỘT. VÌ SAO CON HỌC MÃI KHÔNG VÀO

1. Con không lười. Con không có chỗ để cất

Mẹ thử nhớ lại lần gần nhất mẹ đi siêu thị mà không mang theo danh sách.

Về đến nhà, mẹ mới nhớ ra mình quên mua muối. Không phải vì mẹ kém trí nhớ. Mà vì cái danh sách ấy chỉ nằm trong đầu, và đầu người thì không giữ được nhiều thứ rời rạc cùng lúc.

Con của mẹ cũng vậy, chỉ nặng hơn nhiều lần.

Một bài học Tiếng Việt lớp bốn có thể chứa mười lăm khái niệm mới. Con nghe cô giảng, con hiểu từng câu một. Nhưng khi về nhà mở vở ra, tất cả trộn vào nhau thành một đống. Con không tìm được cái nào trước, cái nào sau, cái nào thuộc về cái nào.

Rồi con ngồi im. Và mẹ tưởng con lười.

Con không lười. Con đang đứng trước một đống đồ chưa ai xếp vào tủ.

Dấu hiệu nhận ra con đang bị quá tải, chứ không phải đang lười

Con nói gì	Nghĩa thật là gì
"Con không biết làm"	Con không tìm được chỗ bắt đầu
"Bài này khó lắm"	Bài này có quá nhiều thứ cùng lúc
"Con quên rồi"	Con có nghe, nhưng không có chỗ cất
Ngồi im, không nói gì	Con sợ nói ra thì bị mắng là không chú ý

Bốn câu này nghe giống nhau ở chỗ chúng đều làm người lớn bực. Nhưng không câu nào trong đó nói rằng con không muốn học.

2. Trí nhớ của trẻ làm việc bằng hình và bằng nhánh

Có một việc rất dễ thử ngay tối nay.

Mẹ đọc cho con nghe mười hai từ rời rạc, rồi bảo con nhắc lại. Con sẽ nhớ được chừng năm hoặc sáu từ.

Bây giờ mẹ làm lại, nhưng lần này mẹ xếp mười hai từ ấy thành ba nhóm, mỗi nhóm bốn từ, và nói rõ tên từng nhóm. Con sẽ nhớ gần hết.

Vẫn mười hai từ. Vẫn đứa trẻ ấy. Chỉ khác ở chỗ lần thứ hai **có nhánh**.

Đó là toàn bộ nguyên lý của cuốn cẩm nang này. Không có gì bí ẩn, không cần thiết bị, không cần mẹ thông minh hơn hôm qua.

Ba điều trí nhớ trẻ thích

Thứ nhất, nó thích thấy hơn thích nghe. Một mũi tên vẽ trên giấy nằm lại trong đầu lâu hơn một câu giải thích dài.

Thứ hai, nó thích ít hơn thích nhiều. Ba nhánh thì nhớ được. Chín nhánh thì lại thành một đống mới.

Thứ ba, nó thích tay mình viết hơn mắt mình đọc. Chữ do chính con viết ra bám chắc hơn chữ in sẵn trong sách.

Vậy nên trong cẩm nang này, mọi thứ đều quy về một việc: **cho con một tờ giấy, ba nhánh, và cây bút trong tay con chứ không phải trong tay mẹ.**

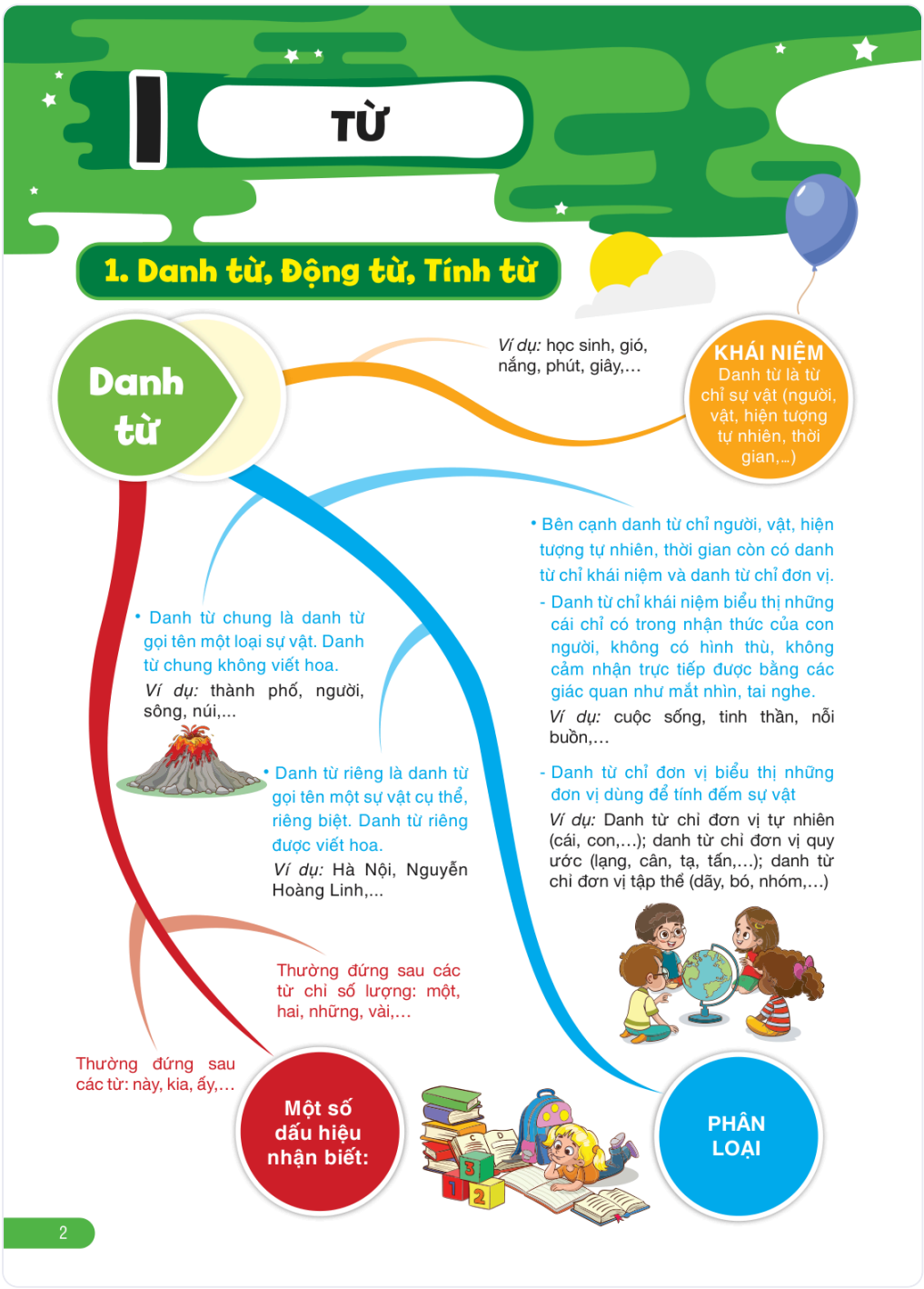
SƠ ĐỒ TUẦN NÀY, MIỄN PHÍ MỖI THỨ SÁU

Mỗi tuần cô gửi một trang sơ đồ khổ A4 in được, đúng bài các con đang học ở trường tuần đó, cho lớp ba, lớp bốn và lớp năm.

Nhận tại: https://conguyenly.com/so-do-tuan-nay

3. Một trang sơ đồ thay mười trang chép

Dưới đây là một trang trong bộ sách của cô. Mẹ chưa cần đọc nội dung, chỉ cần nhìn hình dạng của nó.

Sơ đồ danh từ

Mẹ thấy gì trước tiên?

Mẹ thấy **một chữ nằm giữa**, rồi các nhánh toả ra. Mắt mẹ tự đi theo nhánh mà không cần ai chỉ. Đó chính là thứ xảy ra trong đầu con.

Nếu cùng nội dung ấy mà viết thành văn xuôi, nó sẽ dài khoảng ba trang chữ kín. Con đọc hết ba trang đó xong vẫn không biết cái nào quan trọng hơn cái nào.

Còn ở đây, chỉ cần nhìn là biết: cái ở giữa là gốc, cái ở ngoài là cành.

Điều quan trọng nhất trong cả cuốn cẩm nang

Mẹ không cần con thuộc sơ đồ này. Mẹ cần con TỰ VẼ ĐƯỢC một cái tương tự.

Sơ đồ người khác vẽ là đồ ăn sẵn. Sơ đồ con tự vẽ là kỹ năng. Đứa trẻ tự vẽ được sơ đồ cho bài Tiếng Việt thì tháng sau nó sẽ tự vẽ cho bài Toán, mà không ai phải dạy lại.

Phần hai sẽ chỉ mẹ cách làm điều đó, bằng đúng sáu câu hỏi.

PHẦN HAI. MẸ KHÔNG CẦN BIẾT ĐÁP ÁN

4. Sự thật làm mẹ nhẹ người

Phần lớn các mẹ tin rằng muốn kèm con thì phải giỏi hơn con.

Điều đó đúng nếu mẹ định **giảng bài**. Nhưng mẹ không cần giảng bài. Trường đã giảng rồi, cô giáo đã giảng rồi, sách đã viết rồi.

Việc còn thiếu, và là việc không ai làm thay được, là **giúp con lôi thứ đã nghe ra khỏi đầu và xếp lại cho gọn**.

Việc đó không cần kiến thức. Nó cần một người chịu ngồi xuống, hỏi, và ghi lại.

Hai vai, mẹ chọn vai nào

Vai giảng bài	Vai ngồi cùng
Mẹ phải biết đáp án	Mẹ không cần biết đáp án
Mẹ nói, con nghe	Con nói, mẹ ghi
Sai một chỗ là mất uy	Sai thì cùng mở sách xem lại
Mẹ mệt, con chán	Mẹ nhàn hơn, con nhớ lâu hơn
Con học thuộc lời mẹ	Con hiểu bằng lời của chính con

Cột bên phải dễ hơn thật, nhưng nó đòi mẹ bỏ một thứ: **bỏ cảm giác mình phải là người biết nhiều hơn.**

Đổi lại, mẹ được một thứ lớn hơn nhiều. Khi con tự nói ra được, con tin là nó hiểu. Niềm tin ấy mới là thứ giữ con ngồi lại bàn học vào tối hôm sau.

5. Sáu câu hỏi dùng được cho mọi môn

Đây là phần mẹ có thể xé ra dán lên tường.

Sáu câu này không đổi theo môn. Dùng cho Tiếng Việt cũng được, Toán cũng được, Tiếng Anh cũng được, Khoa học cũng được.

Bộ sáu câu hỏi

Câu một. Bài hôm nay nói về cái gì? Con viết cái đó vào giữa tờ giấy. Chỉ một chữ hoặc một cụm ngắn. Không viết câu dài.

Câu hai. Cái đó chia làm mấy loại, hoặc gồm mấy phần? Con trả lời được mấy thì vẽ mấy nhánh. Hai nhánh cũng được, chưa cần đủ.

Câu ba. Mỗi loại con nhớ được gì? Cho con viết vào cuối nhánh. Viết sai cũng cứ để đó, lát nữa sửa.

Câu bốn. Con lấy cho mẹ một ví dụ. Đây là câu quan trọng nhất. Trẻ nào lấy được ví dụ là trẻ đó đã hiểu. Không lấy được nghĩa là mới thuộc lòng.

Câu năm. Chỗ nào con thấy khó nhớ nhất? Con chỉ ra chỗ nào, mẹ khoanh tròn chỗ đó lại. Mai chỉ ôn chỗ khoanh tròn.

Câu sáu. Giờ con nhìn sơ đồ và kể lại cho mẹ nghe. Không nhìn sách. Chỉ nhìn sơ đồ con vừa vẽ.

Vì sao sáu câu này chạy được mà không cần mẹ biết gì

Mẹ để ý mà xem: **không câu nào đòi mẹ phải biết đáp án.**

Câu một tới câu ba là hỏi cấu trúc, con lấy từ sách ra. Câu bốn là kiểm tra thật hay giả, và chính con tự biết mình có lấy được ví dụ hay không. Câu năm là con tự chấm mình. Câu sáu là con tự trình bày.

Mẹ chỉ làm ba việc: **hỏi, ghi, và chờ.**

Việc khó nhất trong ba việc đó là chờ. Phần bốn sẽ nói kỹ.

6. Hai mươi phút, mẹ nói gì từng phút

Nhiều mẹ hỏi tôi rằng ngồi với con thì ngồi bao lâu. Câu trả lời của tôi luôn là hai mươi phút, và hết hai mươi phút thì đứng dậy kể cả khi chưa xong.

Lý do rất thực tế: trẻ tiểu học tập trung sâu được khoảng mười lăm tới hai mươi phút. Kéo dài hơn, mẹ không thu thêm được gì, mà còn làm con sợ giờ học.

Bảng hai mươi phút

Phút	Mẹ làm gì	Mẹ nói gì
0 tới 2	Lấy giấy, viết tên bài vào giữa	"Bài hôm nay tên gì con?"
2 tới 6	Vẽ nhánh lớn	"Cái này chia làm mấy phần?"
6 tới 12	Điền vào từng nhánh	"Phần này con nhớ được gì?"
12 tới 15	Hỏi ví dụ	"Cho mẹ một ví dụ đi"
15 tới 17	Khoanh chỗ khó	"Chỗ nào con thấy khó nhớ nhất?"
17 tới 20	Con kể lại	"Con nhìn sơ đồ kể cho mẹ nghe"

Ba điều mẹ tuyệt đối không làm trong hai mươi phút này

Không cầm bút thay con. Dù con viết chậm, viết xấu, viết sai chính tả. Chữ con viết là chữ con nhớ.

Không nói "sai rồi". Thay bằng "con mở lại sách chỗ đó xem giúp mẹ". Con tự tìm ra thì nhớ, mẹ chỉ ra thì quên.

Không kéo dài quá giờ. Hết hai mươi phút thì khen con một câu thật lòng rồi cất giấy đi. Bài chưa xong cũng cất.

7. Mẹ cầm bút, con cầm ý

Có một cách chữa cháy cho những tối con quá mệt hoặc quá bướng, không chịu cầm bút.

Mẹ đổi vai: **mẹ ghi, con nói.**

Mẹ cầm bút, mẹ hỏi, và mẹ ghi đúng nguyên văn lời con nói. Không sửa cho hay hơn. Không thêm chữ cho đủ ý. Con nói cụt lủn thì mẹ ghi cụt lủn.

Cách này có ba cái lợi.

Con thấy lời mình đáng được ghi lại. Với một đứa trẻ hay bị chê, đây là chuyện lớn.

Con nhìn thấy khoảng trống của chính mình. Khi nhánh nào trống, con tự nhận ra chứ mẹ không phải nói.

Tối hôm sau con sẽ đòi cầm bút. Gần như luôn luôn như vậy.

Chỉ có một luật khi làm cách này: **ghi đúng lời con.** Mẹ sửa lời con cho hay hơn là mẹ vừa cướp mất bài của con.

GỬI CÔ CHỮA MỘT BÀI, MIỄN PHÍ

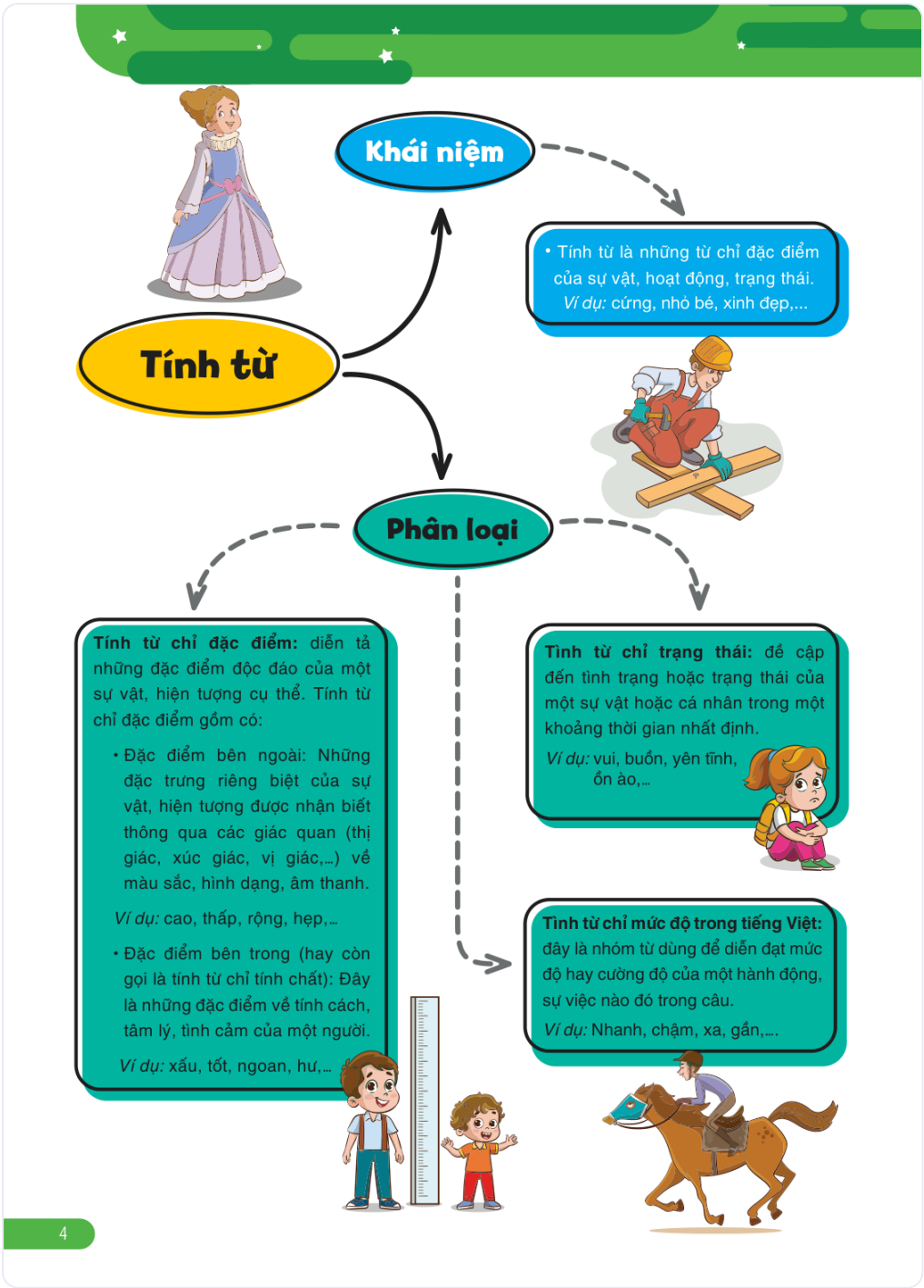
Mẹ chụp một bài của con, bài nào cũng được, kể cả bài bị điểm thấp. Cô đọc và gửi lại một sơ đồ chỉ rõ bài ấy hỏng ở chỗ nào, trong vòng hai mươi bốn giờ.

Gửi tại: https://conguyenly.com/lien-he

PHẦN BA. BA MÔN, BA VÍ DỤ CÓ THẬT

8. Tiếng Việt: từ một khái niệm khô thành một bức tranh

Bài "Tính từ" là một trong những bài làm trẻ ngán nhất. Nó toàn định nghĩa.

Sơ đồ tính từ

Mẹ nhìn sơ đồ trên và để ý cấu trúc của nó, chứ chưa cần đọc kỹ chữ.

Chính giữa là **Tính từ**. Từ đó toả ra đúng hai nhánh lớn: **Khái niệm** và **Phân loại**. Nhánh Phân loại lại chia tiếp thành ba nhánh con.

Tất cả chỉ có vậy. Hai nhánh lớn, ba nhánh con.

Mẹ dùng bộ sáu câu hỏi ở đây thế nào

> *Mẹ: Bài hôm nay tên gì con?*
> *Con: Tính từ.*
> *Mẹ: Con viết vào giữa tờ giấy đi. Bài này chia làm mấy phần?*
> *Con: Có khái niệm với phân loại ạ.*
> *Mẹ: Vậy vẽ hai nhánh. Phân loại thì chia tiếp làm mấy loại?*
> *Con: Ba loại.*
> *Mẹ: Cho mẹ một ví dụ tính từ chỉ đặc điểm.*
> *Con: Cao. Thấp.*
> *Mẹ: Còn tính từ chỉ trạng thái?*
> *Con: Con... con chưa nhớ.*
> *Mẹ: Được, mẹ khoanh chỗ này lại. Mai mình ôn mỗi chỗ này thôi.*

Mẹ để ý đoạn cuối. Con không nhớ, và **không có gì xấu xảy ra cả**. Không ai mắng, không ai thở dài. Chỗ chưa nhớ được khoanh tròn và hẹn lại ngày mai.

Đó là cách một đứa trẻ học được cách thừa nhận mình chưa biết. Kỹ năng ấy còn theo con lâu hơn bài tính từ rất nhiều.

9. Toán: công thức không phải để thuộc, mà để thấy

Nhiều mẹ nghĩ sơ đồ chỉ hợp với môn học thuộc. Không phải.

Sơ đồ hình tam giác

Với Toán, sơ đồ giải quyết đúng một vấn đề: **con thuộc công thức nhưng không biết lúc nào dùng cái nào.**

Con đọc vanh vách công thức diện tích tam giác. Nhưng gặp đề bài thì ngồi im, vì đề không ghi sẵn chữ "diện tích tam giác" ở đó.

Khi con tự vẽ sơ đồ, con buộc phải xếp: loại hình nào, đặc điểm ra sao, công thức nào đi với loại nào. Xếp xong thì cái công thức không còn nằm rời, nó nằm trong một cái tủ có ngăn.

Ba câu hỏi riêng cho môn Toán

Câu này thuộc dạng nào? Con gọi tên được dạng là con đi đúng nửa đường.

Dạng này cho gì và hỏi gì? Bắt con viết ra hai cột. Cột "đã có" và cột "cần tìm".

Con lấy cái đã có để ra cái cần tìm bằng cách nào? Đây là lúc công thức xuất hiện, và nó xuất hiện vì con cần nó, chứ không phải vì con phải thuộc nó.

Ba câu này cũng không đòi mẹ biết làm Toán.

10. Tiếng Anh: sáu thì nằm gọn trong một trang

Đây là môn mà phụ huynh Việt Nam hay tự ti nhất khi kèm con.

Sơ đồ thì hiện tại đơn

Và cũng là môn mà sơ đồ có tác dụng rõ nhất, vì ngữ pháp Tiếng Anh vốn đã có cấu trúc rất gọn: mỗi thì đều có **cấu trúc** và **cách dùng**, không thì nào lệch khỏi khuôn đó.

Mẹ chỉ cần hỏi đúng hai câu cho mỗi thì:

"Thì này viết ra trông như thế nào?" Cho con viết ba dòng: khẳng định, phủ định, nghi vấn.

"Khi nào thì dùng nó?" Cho con viết một câu tiếng Việt, không cần dịch.

Làm xong sáu thì thì con có sáu ô. Sáu ô ấy nằm trên một trang giấy, và con nhìn thấy chúng khác nhau ở chỗ nào.

Mẹ không cần phát âm chuẩn. Mẹ không cần biết chia động từ. Mẹ chỉ cần hỏi hai câu trên và để con viết.

Vì sao cả ba môn đều dùng chung một cách

Vì sáu câu hỏi ở phần hai không hỏi về **nội dung**. Chúng hỏi về **cấu trúc**.

Mà mọi bài học ở tiểu học, dù là môn nào, đều có cấu trúc: một cái tên, vài loại, mỗi loại vài đặc điểm, và ví dụ.

Mẹ nắm được cái khung đó thì mẹ kèm được mọi môn, kể cả môn mẹ chưa từng giỏi.

PHẦN BỐN. NGỒI CÙNG CON CHO ĐÚNG

11. Ba lỗi mẹ hay mắc

Lỗi thứ nhất. Mẹ trả lời hộ con

Con ngập ngừng năm giây. Mẹ sốt ruột, mẹ nói luôn đáp án.

Năm giây ấy chính là lúc con đang tìm. Mẹ cắt ngang đúng vào lúc bộ não con làm việc nặng nhất.

Cách chữa: mẹ đếm thầm tới mười trước khi nói bất cứ câu nào. Nghe thì dễ, làm thì rất khó. Mẹ cứ thử một tối là biết.

Lỗi thứ hai. Mẹ muốn tờ giấy phải đẹp

Con viết chữ xiêu vẹo, nhánh vẽ lệch, màu bôi ra ngoài. Mẹ thấy ngứa mắt, mẹ vẽ lại cho gọn.

Từ giây phút đó, tờ giấy thành của mẹ. Con ngồi nhìn.

Cách chữa: mẹ tự nhắc rằng sơ đồ này không ai chấm điểm. Nó xấu thế nào cũng được, miễn là do con làm ra.

Lỗi thứ ba. Mẹ so con với đứa khác

Câu "con nhà người ta làm được" không bao giờ làm một đứa trẻ cố gắng hơn. Nó chỉ dạy đứa trẻ rằng mẹ thích một đứa trẻ khác.

Cách chữa: so con với chính con tuần trước. "Tuần trước con vẽ được hai nhánh, tuần này ba nhánh rồi đấy." Câu đó luôn luôn nói thật được, vì tiến bộ nhỏ thì tuần nào cũng có.

Và một điều xin mẹ nhớ

Không bài tập nào đáng đổi bằng một đứa trẻ sợ ngồi vào bàn.

Nếu tối nào con cũng khóc, nếu con bắt đầu nói dối là không có bài, nếu con giấu vở, thì đó không phải lúc ép thêm. Đó là lúc dừng lại vài hôm và chỉ ngồi cạnh con mà không nhắc gì tới bài vở.

Việc học còn dài. Lòng tin của con dành cho mẹ thì mỏng hơn nhiều, và vỡ rồi thì rất lâu mới gắn lại được.

LỚP VĂN TRỰC TUYẾN CHO HỌC SINH TIỂU HỌC

Lớp nhỏ, dạy viết bằng sơ đồ tư duy, cô chữa bài từng con. Dành cho học sinh lớp ba tới lớp năm.
Xem lớp học và giữ chỗ buổi học thử: https://conguyenly.com/lop-hoc-van-online

12. Hai tuần đầu tiên

Mẹ nên mong đợi điều gì, và không nên mong điều gì

Tôi sẽ nói thẳng, vì hứa hão thì dễ mà giữ lời mới khó.

Không ai hứa được rằng sau hai tuần con sẽ học giỏi lên. Điểm số phụ thuộc vào đề bài, vào cách chấm, vào rất nhiều thứ nằm ngoài tờ giấy nháp của mẹ con mình.

Thứ tôi dám nói là những thứ mẹ quan sát được bằng mắt, ngay trong nhà mình.

Bảng theo dõi hai tuần

Mẹ đánh dấu vào ô nào thấy đúng. Không cần đủ hết.

Tuần	Dấu hiệu có thể thấy	Đã thấy
1	Con chịu cầm bút tự viết vào giữa tờ giấy	
1	Con vẽ được ít nhất hai nhánh mà không cần mẹ gợi	
1	Con lấy được một ví dụ của riêng con	
2	Con tự chỉ ra được chỗ mình chưa nhớ	
2	Con kể lại bài bằng lời của con, không nhìn sách	
2	Con tự lấy giấy ra mà mẹ chưa nhắc	

Ô cuối cùng là ô đáng mừng nhất. Khi nó xuất hiện, việc của mẹ gần như đã xong.

Sơ đồ trắng để mẹ in ra dùng

Mẹ in trang sau ra giấy A4, in bao nhiêu bản cũng được. Mỗi tối một tờ.

Ở giữa có một ô trống để con viết tên bài. Ba nhánh toả ra ba phía. Nếu bài hôm đó cần nhiều hơn ba nhánh, con vẽ thêm. Nếu chỉ cần hai, con bỏ trống một nhánh, không sao cả.

13. Khi con đã quen vẽ

Tới đây mẹ đã có đủ thứ cần cho hai mươi phút mỗi tối: sáu câu hỏi, một bảng giờ, ba lỗi cần tránh, và một tờ sơ đồ trắng.

Phần lớn các nhà dừng ở đây là đã đủ. Con biết tự xếp bài, mẹ bớt căng thẳng, buổi tối nhẹ đi.

Nhưng sẽ tới một lúc mẹ gặp giới hạn, và tôi muốn nói trước để mẹ khỏi tưởng là mình làm sai.

Sơ đồ giúp con xếp được ý. Nó không dạy con viết câu cho hay.

Khi con đã có chín ý nằm gọn trên giấy mà bài văn viết ra vẫn khô, vẫn cụt, vẫn giống văn mẫu, thì thứ con thiếu không còn là cấu trúc nữa. Con thiếu **một người đọc bài của con và chỉ ra đúng chỗ hỏng của riêng con**.

Việc đó thì một cuốn cẩm nang không làm được. Sách không đọc được bài của con mẹ. Video không biết con mẹ hay bỏ dở phần kết. Trí tuệ nhân tạo thì không nhớ tuần trước con viết gì.

Đó là lúc mẹ cần một cô giáo.

Ba cửa vào, mẹ chọn cửa nào cũng được

Nhận sơ đồ tuần này. Mỗi thứ Sáu một trang A4, đúng bài các con đang học ở trường. Miễn phí, không ràng buộc. https://conguyenly.com/so-do-tuan-nay

Gửi một bài cho cô chữa. Cô đọc và gửi lại sơ đồ chỉ rõ bài hỏng ở đâu, trong hai mươi bốn giờ. Miễn phí. https://conguyenly.com/lien-he

Giữ chỗ một buổi học thử. Con học cùng lớp, cô chữa bài trực tiếp. Học rồi mới quyết. https://conguyenly.com/lop-hoc-van-online

Lời cuối

Mẹ đã đọc tới trang này, nghĩa là mẹ đang tìm cách làm tốt hơn cho con.

Riêng điều đó đã là thứ mà không cuốn sách nào dạy được, và cũng là thứ con mẹ cần nhất.

Chúc mẹ và con có những buổi tối nhẹ nhàng hơn.

> *ThS. Nguyên Lý*
> *conguyenly.com*